

[Kristen Amby.]

Folket og Folkestemningen tilbage og kalder det oppisket og ophidset Agitation. Vi mangler blot det lille Begreb „betalte Agitatorer“ — men det kommer saamænd nok næste Gang, naar det ærede kommunistiske Medlem Hr. Aksel Larsen faar Ordet —, for at man vender Tingene fuldkommen paa Hovedet.

I øvrigt har jo de Myndigheder, bl. a. Justitsministeren, som vender sig imod Forespørgselen, og hvad der ligger bagved, alligevel i sin egen Reaktion over for Offentligheden og Folkebevidstheden givet Udtryk for, at ogsaa han føler, at man burde reagere kraftigere over for de aktuelle Tilfælde, end man har gjort. Justitsministeren skulde vel være den første til at forstaa den Folkebevidsthed, som reagerer i samme Plan som Justitsministeren, altsaa bare saa meget stærkere. (*Justitsministeren* [Zahle]: Det er skævt). Nej, det er ikke skævt, højtærede Hr. Justitsminister. Hvorfor i Alverden skulde Justitsministeren eins-zwei-drei lade sig interviewe af hele Landets Presse og sige det, som han sagde i den bekendte Grenaa-Affære, hvis det ikke var, fordi han var under Pres af, at man her ikke havde handlet saaledes, som det var rimeligt og rigtigt og stemmende med Folkets Retsbevidsthed at handle over for den aktuelle Forbryder.

Spørgsmaalet om Behandling af Forbrydere er et Problem, som ikke er saa vægtløst og ikke kan affejes saaledes, som man fra visse Sider har villet affeje det. Jeg indrømmer, at det Kendskab, jeg selv har til den Side af Sagen, siger mig, at den aktuelle Forbryder skal man behandle menneskeligt. Det var heller ikke helt fair af det ærede Medlem Hr. Bomholt at lægge den ærede Forespørgers Brug af Ordet Humanitet ud, som om den ærede Forespørger vilde være umenneskelig i Behandlingen af Forbrydere. Begrebet Humanitet i denne Forbindelse har faaet en bestemt Klangfarve, som man ikke kan se bort fra. Ingen Dansk ønsker at behandle noget Menneske umenneskeligt. Men maa vi bare være her og ikke faa Tingene stillet helt paa Hovedet! Det er da Mennesker, som føler menneskeligt, som reagerer over for dem, der behandler andre umenneskeligt, der her er Tale om.

Jeg indrømmer altsaa, at man naturligvis bør behandle Forbrydere menneskeligt, som man i alle Forhold bør opføre sig menneskeligt. Spørgsmaalet er bare: Hvad er det at behandle et Menneske menneskeligt? Er Blødsødenhed uden videre

det samme som det menneskeligt smukkeste og rigtigste? Det er ikke givet, at det er det over for den aktuelle Forbryder, og det er det i alt Fald ikke over for alle mulige Forbrydere. Det er muligt, at det netop er umenneskeligt, i dybeste Forstand uforvarligt, naar man vil handle ægte humant, at vurdere Forbrydelsen saadan, som man mange Gange vurderer den.

Derfor maa man forstaa, at naar denne Forespørgsel er rejst, ligger der bag ved den slet ikke det, som man fra visse Sider vil hævde. Ja, der er jo oven i Købet nogle — endda en Pressemand, der faar Lov til at skrive lige saa meget, han vil —, der mener, at der maa ligge sadistiske Lyster bl. a. hos mig bagved, naar jeg kunde tænke mig, at Straffeloven blev ændret. Den Slags Ting har man Lov til at skrive, paa den Maade har man Lov til her i Landet at skandalisere et Menneske, det gør ingenting. Men det er ikke den Salgs Forestillinger, der ligger bagved, naar Folk reagerer over for Forbrydelser, som de gør. Det er dels naturligvis umiddelbart en Harme over de umenneskelige Handlinger, dels, hvad jeg lægger mere Vægt paa, dette dybere, at man ængstes for, at den Slægt, der i Fremtiden skal vokse op, faar forkerte Forestillinger om, hvad der er ret og rigtigt og gavnligt, og hvad der sættes saa stærk en Straf paa, at det ogsaa derved er stemplet som en grim Ting, som en afskyelig Ting.

Det forekommer mange Mennesker, at Grænsen mellem sort og hvidt efterhaanden er blevet saa flydende, at det hele er blevet graat. Det er det, mange Mennesker mener, uden at være rigtig klar over det, naar de siger, at man behandler Forbryderne for humant. Det er ikke, fordi de i sadistisk Lyst vil behandle dem umenneskeligt, men fordi de er bange for, at Samfundet ikke mere er saa sundt, at det tør holde skarpt adskilt, hvad der er ondt, og hvad der er godt. De mener, at det for en stor Del ligger i Menneskenes egen Magt, om de vil det onde eller det gode, og at det ikke bare er et Spørgsmaal, som er skabt af Samfundet, det Samfund, der selv avler Forbryderne. Lad os bare faa Debat om disse principielle Ting, saa skal det nok vise sig, at her i Landet er Folkesundheden endnu saa stærk, at den tror og ved, at det er ikke andre, der er Skyld i mine Handlinger, men det er dybest set mig selv.

Anden Næstformand (Ulrich): Den ærede Forespørger har Ordet for en kort Bemærkning.